

12. marts 2020

EM 2020/78

I medfør §36 I Forretningsordenen for Inatsisartut fremsætter jeg hermed følgende forslag til debat:

Forslag til forespørgselsdebat om, hvordan vi kan støtte iværksættere i Grønland, der vil starte fiskeopdræt, herunder lakseopdræt.

(Medlem af Inatsisartut Siverth K. Heilmann, Atassut)

Et kort men klart emne er altid vigtigt for Atassut, herunder danne vej for et økonomisk og erhvervsmæssigt vækst i landet.

Vi borgere og politikere har fået til vane at have et ordsprog med et budskab om, at man blot ikke kan sætte lid til fiskeri som det eneste indtægt, hvis vi skal have økonomisk rådighed til de mange ønsker omkring anlæg etc.

I 60'erne og herefter har vi haft store indtægter af laks som "vilde dyr", på trods af dette var der desværre i løbet af 80'erne de store trawlere samt dem med store båd, der ved brug af garn drevet om på havet udført massiv fiskeri, der har haft til resultat i at skade stort på mængden af flere arter, herunder lomvier, marsvin m.m. Jeg husker meget fra den tid da det begyndte at have en skadelig effekt på fiskeri vækst med standgarn til laks, og har selv erfaring fra dengang.

De nordiske lande Island, Færøerne og Norge, som vi kalder for vores nabolande har til dels også fiskeri som deres primære økonomiske indtjening, - disse kører med fiskeri til havs samt opdræt og den massive eksport salg i dag med en veletableret økonomisk fremdrift. I visse steder indtjenes der milliarder, grundet ingen forhindring af isnings-perioder i disse områder.

I Grønland møder vi modstand af forhindringer grundet isperioder og storsis til at kunne etablere iværksættelser. Derudover er det svært at se en grund til, hvorfor vi ikke kan etablere produktion for øget indtægtskilder af fiskeri, når vi befinder os i en tid hvor teknologien overgår simpel og intelligent udvikling på land, - især når der kan være mulighed for opdræt inden for en stor fabriksbygning.

Da der blev færre gode laks i det kolde hav, kan jeg huske at KNAPK blev betalt med flere millioner af de canadiske og islandske rigmænd, hvor man herunder politisk gik ind for det eftersom det gik ind for at få etableret Laksefond. Realiteten var dog at man brugte laks som lokkemad ved langlinefiskeri af havkatte. Derudover drives der i disse år kun med få kvoter, der kan sælges til fabrikkerne.

Vi fra Atassut bliver nødt til at spørge jer, Naalakkersuisut, Inatsisartut samt befolkningen hvad det er vi vil. Så længe menneskeheden ikke bliver mindre vil der ikke komme mindre behov for fiskeri

industri. Hvis andre lande kan indtjene en masse økonomiske ressourcer ved dette, hvorfor skal vi så ikke motivere os selv til at drøfte emnet og danne vej for muligheder herfor.

Ved benyttelse af bæredygtige energikilder, sol paneler, vandkraft og ved udnyttelse af havstrøm har vi politisk i forvejen muligheder for besparelser til driften af vor fremdrift. Lad os finde muligheder sammen med kommunerne i byer og i de steder hvor der er potentiale for arealer på land eller til havs, - vi kan næppe opnå fremdrift ved kun at drøfte uden mål med forestilling og handling.

Hvordan kan vi fra det offentlige støtte om projekter der omhandler lakseopdræt? Hvordan kan vi støtte op om en vedvarende produktion? Er mulighederne på opdræt på land bedre end opdræt i havet? Og hvad kan bedre betale sig? Hvad er det der er brug for rent lovgivningsmæssigt samt økonomisk?

Vi håber på en god debat med god støtte fra jeres side.